

tilkom netop Formanden at imøbegaae denne Fornærmelse, da det jo er ham, der skal opretholde Thingets Værdighed. Om end ikke alle Folkethingets Medlemmer nemlig ere kundskabsrige eller lærde, saa maae de, for at kunne opfylde deres Bestemmelse, være dannede, det vil sige, de Kundskaber, hvoraf de ere i Besiddelse, det være sig nu saa eller mange, maae have udviklet de sjælelige Evner saaledes, at de ere fortrinnsvis færdige til at have en Mening om Landets vigtigste Anliggender. Enhver Folkethingmand maa derfor være danned, og han finder altsaa isølge Oberst Tschernings Mening Behag i Løgn, en Skjebne som han dog kan træste sig med at han deler med Glemten af Nationen, der neppe opgiver sit Krav paa Dannelsen for at være en af Oberstens rette Sandhedsvidner. At en Folkethingmand kan fremføre en sliq Beskyldning, og at Formanden ikke paataaler den, er utilgiveligt, og Følgerne kunne blive høist beklagelige paa Grund af den af Thinget tagne Beslutning. Under Forhandlingerne indrømmedes det nemlig fra flere Sider, at Formanden strax burde have imøbegaaet Oberst Tschernings Ytringer; men den begaaede Feil synes os burde netop have været Folkethinget til at give Medacteur C. Vills den af ham forlangte Tilladelse og benytte Grundlovens § 61 til hans Gunst men ikke til hans Ugunst. Endnu mere paafaldende er det, at Oberst Tscherning ikke opfordrede, ja i fornødent Fald ikke bønfaaldt sine Colleger om at give ham Leilighed til, som Mand af Værd, naarsomhelst og hvorfornhelst det paafordres, at staae til Ansvar for sine Ord; det vidner enten om, at han ikke besidder borgerligt Mod i nogen udmærket Grad, eller at han søger Dækning bag et politisk Princip, som Hæertallet af hans Medborgere ikke anerkjender. Men naar Nationen misbilliger, at dens Repræsentanter benytte den dem i Grundloven indrømmede Ansvarsfrihed til at rette de alvorligste Beskyldninger mod deres Medborgere — og her er netop Tale om en af de groveste Njurier, som vor Lovbog kjender — saa maa Følgen heraf blive, at sliqe Udtalelser i Folkethingssalen ikke ville have den samme Vægt, som naar de være fremkomne i en anden hæderlig Forsamling. Og hvis et saadant Optrin skulde gjentage sig, saa indsee vi ikke, at der gives noget andet Forsvarsmiddel, end at man bliver enig om at erklære, at man betragter Fornærmelser af Rigsdagsmænd, der styde sig ind under deres Ansvarlighed, som betydningsløse, og at de ikke i det almindelige Omdømme skulle komme de Fornærmede til Skade paa Værd, gode Navn og Rygte. Men det er klart, at en saadan Beslutning vilde svække Rigsdagens Anseelse langt mere, end om den aabnede den Fornærmede Afgang til at faae den attraaede Oprensning ved Domstolene. M.

Fra Høfverne.

— Deres kongelige Høfverer Prinds Frederiks og Prindsesse Alexandras Confirmation fandt Sted den 19de deennes i Slotskirken med megen Glædelighed. Vi skulle nærmere omtale denne Ceremoni naar vi i vort næste Nummer levere en større Skizze deraf.

Litteratur.

— De jmaa Rejsebeskrivelser, som Dickens har leveret til sine Tidsskrifter, agter han udgive særskilt under Titlen "The uncommercial traveller."

— I Paris forberedes en Pragtudgave af Operaen Semiramis. Den skal prøves ved tolv Portraiter af Rossini, det ene efter et i Neapel 1820 aflaget Billede, det andet efter et, som er malet iaar i Paris; desuden skulle alle Hovedhandlingerne fremstilles i smukke Billeder efter Photographier. Under Roberne skulle baade den italienske og den franske Text anbringes.

— "Moniteur" indeholder en Roman af A. Kolland, "Louise Bonvor", der bliver meget fordelagtigt anmeldt.

— Et Medlem af den forhenværende nordsavoienske Comitee, Joseph Bard, har udgivet alle til Savoies Indlemmelse hørende Documenter i et Fyrvækskrift, med Motto: "Den stærkeres Ret er altid den bedste."

Musik.

— Et Oratorium, "Die Rückkehr des jungen Tobias", som Haydn skrev i sit 44de Aar, og som antoges at være tilintetgjort ved Branden i Esterhazys Slot Eisenstadt, er i denne Tid fundet og skal opføres i München.

— Macfarrens nye Opera "Robin Hood" skal opføres i Her Majestæts Theater i London.

— Efter amerikanske Blades Meddelelser har Staten Massachusetts frembragt et musikalsk Vidunder, et kun tre Aar gammelt Pigebarn, der paa Pianoorte kan foredrage over halvtredstusind Melodier, af hvilke hun selv har komponeret nogle. Hun vil snart lade sig høre i Boston.

— For Tiden er den russiske diplomatiske Kreds i Paris i stor Bevægelse, idet den søger at understøtte en russisk Hærskes Bestræbelser, der gaae ud paa at bringe en af deres Hjemstaats Operaer til Opførelse i Frankrigs Hovedstad. Operaen er et, blandt den i 1826 afbrødte kejserlige russiske Kapelmester Bortmianskys Efterladenskaber fundet Arbejde, hvis Text skal være af Putschist. Fyrsten agter i den Anledning at lade et Sangerestab, forløvredelen Medlemmer af det kejserlige Capel i St. Petersborg, hvis Sangproductioner skulle staae paa et meget høit Trin, komme til Paris, hvor de skulle give Concerter for at staae den russiske Musik Indgang og vænne Pariserens Øren til den. Da den græske Kirke ikke tilsteder Brugen af musikalske Instrumenter under de kirkelige Ceremonier ere disse Sangere indbødte paa at spænde uden Accompaniment. I Bortmianskys Operaer findes saaledes flere store Chor for Sanglemmer alene, der ville blive foredragede paa Concerterne; de skulle være saagodt som uden Melodi, men alligevel have stort Værd ved deres harmoniske Udførelse; for dem som hude, at der er for megen Musik i Operaen, ville de være meget velkomne. Denne sidste Formening er allerede bleven udtalt i Ludvig XIV's Tid, da den kyndige Dommer Gluck sagde derom: "Vor store Opera slinker af Musik", og Beaumarchais, som meddelede hans Ord,

tilløber: "Jeg kan ikke gjentage det tidnok, vor store Operas Feil er altsor megen Musik i Musikken." Hvis disse To nu hørte Wagners og Bortmianskys Operaer, vilde de ikke have sjællig Grund til Klage i saa Henseende.

Theater.

— G. Laubes nyeste Tragedie "Montrose, der schwarze Markgraf" har gjort stor Lykke paa Hoftheatret i München.

— Paa Gymnase-Theatret forberedes Opførelsen af et nyt Stykke "Redemption" af Octave Feuillet.

— Lejazet-Theatret i Paris skal aabnes med Operetterne "Monsieur Dejazet" og "Le Docteur Tam-Tam."

— En Vaudeville i 3 Acter "Joseph Prudhomme chef de brigands" er skrevet for og spillet af Monnier paa Varietés-Theatret i Paris, hvor den har vundet overordentlig stort Bisald.

Maleri.

— Stizjerne til de Frescomalerier, som den rige Græker og forhenværende wienske Banquier Baron Sina vil lade udføre paa sin Beføstning i Athens Universitetsbygning, ere nu færdige og opstillede i Konstatademet i München. Paa den ene Væg danner Universitetets Stifter kong Otto Hovedfiguren, han er omgivet af de forskjellige Videnskaber, ved hans ene Side staae Lovsindighed, Philofophi, Oldtidskundskab, Historie, Mathematik og Digekunst, ved den anden Kægevidenskab, Theologi, Psyki og Arononi. Paa Væggen til venstre er Homer, Digtekunstens og Gudelærens Bærer, Midtpunktet; Minos sidder i Ketten og en slyg Dlibing bringes, hvilende paa sit Kæie, til Hippocrates, Kægekunstens Fader; Slutningsgruppen dannes af Solon, der lader sin Forjættning edelig vedtage, de tre store Statsmænd Miltades, Aristides og Themistokles staae ligeoverfor ham med opløste Arme. Væggen tilsvare er helliget Historiens, Philosophiens, Naturforskningens og den philologiske Kundskabs Udvikling; Perodot foredrager i Olympia sin Beskrivelse af Frihedskrigen mod Persjerne, Xenophon og Lucridides lytte til hans Tale, Pericles sidder ved Aspajias Side i de atheniensiske Philosophers Midte, mellem Pericles og den foregaaende Gruppe er Sokrates anbragt, hinsteds Gruppen danner Anaxagoras Dvergangen til Platon, der i øprejt Sælling med opløst Hæire er det ideale og virkelige Midtpunkt; som Sideslytke til Sokrates sidder Archimedes høier mod Jorden, fordybet i sine Kredse; Phidias og Sophokles, Bygmesteren Iktinas og Waleren Polyguot træde frem som Repræsentanter for Koujerne; Alexander den Store med sin Lærer Aristoteles danne derefter en jærlig Gruppe; den alexandrinske Tidssalder er ligeledes fremstillet. Som det Heles Slutsten fremtræder ligeoverfor Prometheus, Penteren af den himmelske Tid, paa den tiloversværende Væg Dverbringeren af det himmelske Lys Apostelen Paulus, der i en Prædiken paa Areopagos gjør Folket bekendt med den hidtil ukjendte Gud og derved repræsenterer den kristelige Theologi.

Billedhuggerkunst.

— I St. Paulskirken i Benzance skal der reises et Mindesmærke for den afbrødte Dolly Pentreath, efter Sigende den sidste Mand, som talte Cornwalls gamle Sprog. Præsten der paa Stedet og Prinds Lucian Bonaparte have forenet sig om at affatte Mindesmærkets Indskrift.

Bygningskunst.

— Florenz har faaet en ny arkitektonisk Prydelse; mellem Ponte vecchio og delle Grazie ved long Arno er der opført en ny Børs, bygget af Michelangelo Majorsti og holdt i den reent classiske Stil.

Krigsvæsen.

— Den russiske Keiser har befalet, at der skal oprettes en Kosakher for Provindsen Amur. Denne Hær skal organiseres som de andre Kosakcorps, og vil komme til at bestaae af Manchurer og Tartarer.

— Ifølge en fra de forenede nordamerikanske Fristaters Krigsministerium udgiven Beretning, er den staaende Hær der i Landet for Tiden 18,093 Mand stærk, foruden 1083 Officerer. Dette Tal synes noget ringe for et saa stort Rige, men dettes egentlige Hærstyrke er Landværet, som isølge samme Beretning tæller 3,070,987 Mand, deri indbefattet 51,460 Officerer, hvorved desuden bemærkes, at flere af de enkelte Stater endnu ikke havde indsendt deres Meldinger ved Beretningens Afjættelse, saa at det hele Antal i Virkeligheden er langt betydeligere.

— Paa Scheiden ved Antwerpen har man nylig anstillet Forsøg med Bomber, bestemte til at virke under Vandet og saaledes indrette, at de springe, idet de træffe Maalet. Bomberne bleve udslyngede mod en i dette Viemed bygget Tømmerstaae, paa hvilken de aavrettede den forønskede Virkning. Lignende, kun mindre fuldstændige, Apparater bleve anvendte under Sebastopols Belæring.

Technik.

— En simpel Jordarbejder har meddeelt Municipalsraadet i Paris et Midde til at bevare de i Jorden nedlagte Vand- og Gasrør for Rust. Han har nemlig bemærket, at disse Rør seldre rustede meget hurtigt, naar de bleve nedlagte i et kalkartet Jordsmen, hvorimod de næsten ikke angredes i Leersjord. Støttet paa denne Jagtagelse har han anbragt et Lag Leersjord om de Rør som skulde nedlægges, hvilken Fremgangsmaade har vist sig saa henfættelseslig, at Raadet skal have tilkjendt ham en livsvarig Pension af 1000 Francs som Belønning.

Jernbaner og Telegrapher.

— Tvende Telegraphlinier fra Nordamerikas Vestkyst til Californien ere for Tiden under Arbejde. Den nordlige gaar gennem Kansas og Nebraska og den sydlige gennem Missouri og Arkansas; begge Linier ville sandsynligvis være i brugbar Stand ved næste Aars Slutning, da der arbeides af al Kraft for at overvinde de mange Hindringer, som Jordsmonnet og Mangel paa Communicationsmidler lægge i veien.

— Efter en officiel Meddelelse er der i Spanien 250 Mile Jernbane, som befares, 65 Mile under Arbejde og en lignende Strækning, til hvis Anlæggelse Bevilling er udfærdiget.

— Donau- og Sortehavs-Jernbanen er nu færdig og er bleven inspiceret af de tyrkiske Autoriteter. Man ventur med det første Bekjendtgjørelsen om, at Færsten aabnes for Publikum.

Blandinger.

— Det algeriske Museum i Louvre, som skriver sig fra Ludvig Philips Tid og i flere Aar har været lukket for Publikum, er atter blevet aabnet. Det indeholder romerske Billed-

støtter, Buster, Vasreliefs, Vaser, Dyrfigurer, Indskrifter, Marmorstatuer og Mosaiker; alle disse Gjenstande have Værd baade som Kunstgæder og som Oldsager.

— Grevinde X — i Paris sad for nogen Tid siden ene i sit Boudoir, da et af hendes Tjende melde en Capitain Banguard, som ønskede at tale med hende strax. Medens hun undrede sig over denne Mangel paa Ledemaade, stod han allerede i Siuen, affærdigede Tjendet med et Nif, satte sig i Sophaen og bemægtigede sig Bordklokken, inden hun kunde fatte sig i sin Forbavselse og ringe. Capitainen var en stogget Mand paa 50 Aar med et strengt Ydre; hans Udtalelse syntes at være en Blanding af Uforstammethed og Omhu for hendes personlige Anliggender, han spurgte nemlig fort: "Hvormeget Tjenestefolk holder De?" Den bekjendte Dame svarede: "Ti. Men . . ." "Ingen Men'er, Fru Grevinde. Hvorlænge have de været i Deres Tjeneste?" "De ere gamle Familienfjofker." "Det forholder sig ikke saaledes, min Fru!" Med et: "min Herre!" reiste den Naadige sig og antog en høist aristokratisk Holdning, men Capitainen lod, som om han ikke bemærkede det og vedblev: "De har 200,000 Francs i Deres Striveborsbustuffe." Damen blegnede. "Om Forlæbelse, min Fru, jeg er ikke kommen her for at røve." Noget heroliget ved denne Forsikring, som Grevinden ihu, at hun havde glemt at anføre en Koffepige, som havde tiltraadt sin Tjeneste for nogle Dage siden, og meddeelte Capitainen det. "Det kunde jeg nok tænke," sagde denne, "hvordan seer hun ud?" "De driver dog Uforstammetheden vel vidt, hvis De har Noget at staae med hende, maa jeg bede Dem gaae ned i Kjøkkenet, hvor De dog synes at høre mere hjemme end her." Capitainen blev ikke fornærmet, reiste sig, bukkede, gif, men beholdt Klokken i Haanden og laaede Døren efter sig. Forinden Grevinden var kommet paa det Reme med, om hun skulde besejme eller ei blev Døren atter aabnet, Capitainen traadte ind, afleverede Klokken og bemærkede ganske fort: "Jeg fik dog Det, Deres Koffepige var en undvegen Gæsteflave, som gjorde Jagt paa de 200,000 Francs, imorgen havde han maaffee været langt borte med dem og godt og vel om han havde sparet Deres Liv. Godmorgen!" For Grevinden kom til Mæle, var Capitainen borte; Koffepigen havde allerede forladt sin Condition i ubehageligt Selskab med to Politibetjente.

— En af de mange smukke Hylbinger, som ifjor bragtes Schillers Minde, var en "med Guld- og Sølvprydelser smykket, prægtig Krands", som Kunstnerinden Marie Seebach-Riemann nedlagde paa hans Kiste. Det lader imidlertid til, at denne Dame har anset Medleggesen som det ene Fornødne, idet hun hidtil ikke har betalt Krandsen; da Kjøbmanden endelig tillod sig at blive utaalmodig og som med Regningen, fandt hun Prisen for høi og negtede at betale, hvorfor han nu har stævnet hende for Ketten, i Haab om paa den Maade at komme til sine Penge.

— Paa et af Newyorks største Theatre skulde nylig fremstilles en Elefant paa Stuepladsen; da der ikke var noget levende Exemplar forhaanden, maatte man sammensætte et kunstigt, og det blev betroet en af Stuepillerne at agere Forbeet, samt sørge for at holde Zine og Øren i stadig Bevægelse. Denne Stuepiller er en Mand, der i høi Grad elsker Flaften; han fik ved denne Leilighed en, efter sin Mening fortreffelig Idee, som desværre faldt meget uheldigt ud. Heimod Forestillingens Slutning kom der nemlig en høist behyrdelig Uro over Elephantens Forbeel, Tilskuerne brøbe sig dog ikke videre derom, før den uheldige Stuepiller, der ikke længere kunde holde Pigevægten, styrtede hovedfulds ned i Orkesteret, dragende sin ædru Vagdel efter sig. Dette stod ikke paa Plakaten og opvakte en Tidlang stor Munterhed, men Grunden opdagedes først, da Elephanten var beforsret ud og blev efterseet; da fandtes nemlig i Ubhvrets Zienhuler tvende Flafter med den indholdsrige Baaftskrift: "Gammel London-Dock Geneva, jærlig bestemt til Familienbrug", hvilke Stuepilleren havde anbragt saaledes, at Flafternes Bund forefillede Zinene, medens deres Halve uden Vanskelighed kunde bringes i Berørelse med hans Mund, hvilket Experiment han, for at holde Dværs Zine i stadig Bevægelse, havde gjentaget saa ofte, at det endelig hidførte Elephantens sørgelige Fald.

— En fornem Diplomat, som havde skrevet en Afhandling om arabiske Heste, lod en af sine Collegaer overrække Sultanen et Exemplar af Bogen, indbundet paa det kostbareste og forsynet med Sultanens Navnetræk. Denne tog naadigt mod Bogen og svarede ved at fende Forsatteren en lille Pakke, der skyndeligt blev aabnet og indeholdt en Tobakstaae af Guld med Sultanens Navnetræk i Brillanter. Forsatteren var nær gaaet ud af sit gode Sind; han havde drømt om en Orden . . . det tyrkiske Vaand tager sig saa godt ud til det hvide Linned . . . og saa at faae en Snuusdaaf . . . Han skriver til sin Ven i Konstantinopel og beder denne høre sig for, om det ikke skulde være muligt at faae Daafen forvandelt til en Orden. Vennen henvender sig til Storviziren, men denne finder en sliq Forvandling usdyndig. Diplomaten ærgret sig, men faaer en god Idee midt i al sin Værgrelse; han skriver atter til Vennen og stræber at forklare, hvorlunde Navnetræket paa Daafens Laag ganske ligner den ophævede tyrkiske Orden Nihan, det mangler kun Ringen til at bæres i. Uagtet denne Orden ikke mere tildeles Noget, bæres den dog af dem, som tidligere have faaet den . . . "kunde jeg da ikke, efterkom mit Snuusdaafelaag er et Slags Nihan, hængte det om Halsen ved det til hembelte Orden hørende Vaand?" Den plagede Ven meddelede Storviziren denne Idee i Spøg, og Tyrken, paa hvem de syriske Sager tynde langt stærkere end sliqe Marrestreger, svarer: "Lad denne Effendi gjøre med sin Daafes hoad han vil, men han skal, ved Allah! lade mig være i Ro." Vennen meddeelte "Effendien" dette Svar og denne ansaae det for en tilstrækkelig Bemyndigelse til at udføre sin Idee, saa at han i forrige Maaned viste sig ved et stort Middagselskab med sit Snuusdaafelaag om Halsen.

— Dr. Meißner fra Heidelberg udbryder i Klagemaal over Universitetet i Gießen. Han siger, at det kun er en Læde, hvori ubærlige Skrivere sidde og mod Erlæggelse af 250 Rigsdaler udfærdige Diplom for hvilkenfornhelst akademisk Grad Bedkommende maatte ønske. Herr Doctoren har vistnok hentet sine Meddelelser fra sikkre Rilder, efterjom han optræder saa bestemt, maaffee har han selv kjøbt sin Hat der.

— Testamentsfulbyrderne efter en i Mai Maaned i Brompton afbrød Dame stille nu hendes Efterladenskaber til Auction. Fortegnelsen vidner om en uførbærlig rigelig Forsyning med Paaklædningsgjenstande, den udviser en Beholdning af 1800 Silkehofter, 700 Fjols Mantiller, 200 Kapper, over 100 Par Stoe, en utallig Mængde Tørklæder o. d. l., hvilke Sager alle ere anskaffede i de ti sidste Aar af hendes Levetid.